תורנו על כל נדרים של ר"מ ולא מצינו לר"מ בשונג לא קידש למאי דס"ל הקדש בשוגג אין מתחלל, שחזרו כל"מ שמצינו ר"מ בהלכות הקדש ולא מצינו מקום שאמר כו' הקדש מתחלל במזיד ואין מתחלל בשוגג, אלא בין בשוגג בין במזיד מתחלל ואיתמא להני טעמא דר' יותנן, דלר"מ יש מעילה במעות־הקדש וכיון דמעל נפק לחולין: **ומפני**. דקאי "בשוגג לא קידש" אלמא לא נתחלל: **כשפשפו שלא כדינו**. ורלוין לעבודה וכל זמן שרלוין לעבודה אין מעילה בשגגתן שלכך הוקדשו מתחלה ליהנות בהן שוגגין רק שלא יהיו יכולין לחללן שלא נתנה תורה למלאכי השרת שכל מלאכתם שוין בהקדש זריזים למלאכים להפסיקן בגמר עבודה ולא יהיה עליהם לאחר עבודה כהרף עין שהוא **בלוק**. דכיון דלין לרלוין לעבודה הרי הן כאלו הקדש ולא ניתנו ליהנות כהן: **מועלין בחדתין כו'**. שופרות היו במקדש ובהם טוחים שקלים בלחלוחית כשוב עליו שקלים חדשים ומי שלא שקל שקלו בלחלוחית שמביאו בתוך שלו ניתנו לתוכה והגזברין טוחים תוכו בלשכה כשמגיע לאחד מפרקי התרומה שבלשכה פרקים תורמין תוכה וכשני כשוב שקלים עתיקין ומי שלא שקל שקלו לשמקח מביאו לשכה הבאה וטוחן לתוך שופר זה והגזברים מפנין תוכו מעות לשירי לשכה משכה שעברה: **מועלין בשקלין חדתין**. שהרי לקרבנות נצור הן עומדין: **ואין מועלין בשקלין עתיקין**. שחורת שירי לשכה עליהם ומיתנים לתוכה העיר ומגדלותיה וכל ערכי תקון העיר כדלקמן וקסבר ר' יהודה אין מעילה בשירי לשכה עד שיפרוש לאחר ג' תרומות: ה"ג אמרי' ר"מ לומר מועלין בשירי לשכה: **ופ"מ פופיר ומגדלותיה כו'**. ולאמתי מועלין בהן כיון שלא נתנו לתוכן משום למעילה מלחמת שעומדין לתוכה העיר שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהיו זריזים מליהנות מן התוכה ליצא בלילה ועליה, אלא על כרחך לא"פ שהורה השלח התוכה, לעניין שלא תהא מיהא בקדושתייהו קיימי: **לימא ר' יהודה לומר מועלין בעתיקים**. כלומר במתני' נמי בשוגג קיבל דקסבר לא"פ שניתנו כתוכה ליהנות לכהנים לאחר עבודה, לעניין שלא תהא בקדושתייהו קיימי ומעל זה בקידושין וילאו לחולין לכל מוד שלין בו מעילה לא נתחלל ולא קידש: **לימרו**. הכי עלי ככר זה כלומרת כשה התמיד: **כדיני**. ליל בהמות הקדש ודיל העלים: **וכי תימא**. הא דאמר ר' יהודה לא אמר כלום משום דלא אמרי זה עלי יכולים: תרי

"חזרנו על כל צדדים של ר"מ ולא מצינו הקדש בשוגג אין מתחלל במזיד ומשנתינו בכתנות כהונה שלא בלו הואיל וניתנו ליהנות בהן לפי *שלא ניתנה תורה למלאכי השרת ת"ש "כתנות כהונה שבלו מועלין בהם דברי ר"מ מאי לאו אפי' לא בלו לא בלו לוקא ת"ש מועלין בחדתין ואין מועלין בעתיקים (דברי ר' יהודה) ר' מאיר אומר מועלין אף בעתיקים *שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ואמאי נימא הואיל וניתנו ליהנות לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת דהא חומת העיר ומגדלותיה משירי הלשכה אתו *דתנן חומת העיר ומגדלותיה וכל צרכי העיר באין משירי הלשכה לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה ת"ש דתניא אמר ר' ישמעאל בר רבי יצחק אבני ירושלים שנשרו מעלים בהם דברי ר"מ לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה אי ר' יהודה ירושלים מי מיקדשא *והתנן כאימרא כדירים כעצים כאישים כהיכל כמזבח בירושלים ר' יהודה אומר כל האומר "ירושלים" לא אמר כלום וכי תימא משום דלא אמר "בירושלים" והתניא ר' יהודה אומר כל האומר בירושלים לא אמר כלום עד שיהו בדבר הקרב בירושלים"

כתנות כהונה. פ"ה מצמיטו דקתני לה קידם למעל מתחלל, **בתחלה** בהונה שלא בלו ולרלוין לעבודה וכל זמן שרלוין לעבודה אין מעילה בשגגתן שלכך הוקדשו בתחילה ליהנות בשגגתן כגון עם, שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהו כהניס זריזים להפסיקן בגמר העבודה ולא יהיה עליהם לאחר עבודה כהרף עין וח"ת ר"ש כהונה כתנות שבלו כמלאכי השרת דמועלין בהם ולא מצינו לר"מ בשונג לא קידש למאי דס"ל הקדש במזיד אין מתחלל ולא מצינו מקום שאמר כו' הקדש מתחלל במזיד ואין מתחלל בשונג, אלא בין בשונג בין במזיד מתחלל ואיתמא להני טעמא דר' יותנן, דלר"מ יש מעילה במעות־הקדש וכיון דמעל נפק לחולין: **ומפני**. דקאי "בשונג לא קידש" אלמא לא נתחלל: **כשפשפו שלא כדינו**. ורלוין לעבודה וכל זמן שרלוין לעבודה אין מעילה בשגגתן שלכך הוקדשו מתחלה ליהנות בהן שוגגין רק שלא יהיו יכולין לחללן שלא נתנה תורה למלאכי השרת שיהו כהניס זריזים להפסיקן בגמר עבודה ולא יהיה עליהם לאחר עבודה כהרף עין שהוא **בלוק**. דכיון דלין לרלוין לעבודה הרי הן כאלו הקדש ולא ניתנו ליהנות כהן: **מועלין בחדתין כו'**. שופרות היו במקדש ובהם טוחים שקלים בלחלוחית כשוב עליו שקלים חדשים ומי שלא שקל שקלו בלחלוחית שמביאו בתוך שלו ניתנו לתוכה והגזברין טוחים תוכו בלשכה כשמגיע לאחד מפרקי התרומה שבלשכה פרקים תורמין תוכה וכשני כשוב שקלים עתיקין ומי שלא שקל שקלו לשמקח מביאו לשכה הבאה וטוחן לתוך שופר זה והגזברים מפנין תוכו מעות לשירי לשכה משכה שעברה: **מועלין בשקלין חדתין**. שהרי לקרבנות נצור הן עומדין: **ואין מועלין בשקלין עתיקין**. שחורת שירי לשכה עליהם ומיתנים לתוכה העיר ומגדלותיה וכל ערכי תקון העיר כדלקמן וקסבר ר' יהודה אין מעילה בשירי לשכה עד שיפרוש לאחר ג' תרומות: ה"ג אמרי' ר"מ לומר מועלין בשירי לשכה: **ופ"מ פופיר ומגדלותיה כו'**. ולאמתי מועלין בהן כיון שלא נתנו לתוכן משום למעילה מלחמת שעומדין לתוכה העיר שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהיו זריזים מליהנות מן התוכה ליצא בלילה ועליה, אלא על כרחך לא"פ שהורה השלח התוכה, לעניין שלא תהא מיהא בקדושתייהו קיימי: **לימא ר' יהודה לומר מועלין בעתיקים**. כלומר במתני' נמי בשוגג קיבל דקסבר לא"פ שניתנו כתוכה ליהנות לכהנים לאחר עבודה, לעניין שלא תהא בקדושתייהו קיימי ומעל זה בקידושין וילאו לחולין לכל מוד שלין בו מעילה לא נתחלל ולא קידש: **לימרו**. הכי עלי ככר זה כלומרת כשה התמיד: **כדיני**. ליל בהמות הקדש ודיל העלים: **וכי תימא**. הא דאמר ר' יהודה לא אמר כלום משום דלא אמרי זה עלי יכולים: תרי

מתוך פירוש רש"י אם מועלין בהן לו לא לתמה ר' יצחק בן אבדימי פירש למועלין בחדתי לר' יהודה לא אמר לאחר ג' תרומות אמר לעכו"ם אלא לאחר שמתמלאו הקופות שעשו שיירים לתוכה העיר ומגדלותיה ומיסן ואילך המבית שקלו נוטו בחקלין חדתין פירוש שופרות הקרלים כך רחבים למעה וקלרים למעלה ועל סס שנתנין לתוכן שקלים חדשים מעה זו נקרלים חקלין חדתין ומסמיע לאחד בסיון להיות פרוס עליה תרומת תרומה שניה שנתנין שקלים שהובאו בחקלין חדתין לתוך תוכן שלם קופות כדי להקריב קרבנות ניבור עד פרוס החג ומפרוס עליה המבית שקלו כמו כן נוטו עוד בחקלין חדתין עד לאחר להיות עד פרוס החג ולא תורמין תרומה ג' להקריב קרבנות לבור עד ר' בניסן ואס לא מספקא תרומה שלישית עד ניסן בהא פליגי התס (שם ו.) ת"ק סבר יחזור ויתרוס פי' מחדתין שבתו בין סוכות לפסח לבל מן השיירים שנמחיירו לאחר שנתמלאו הקופות לין תורמין לעולם ור"מ סבר יקח מן השיירים ומחזיר שבתו לאחר שכלו שלשה פרקי התרומה להיות בין סוכות לניסן ולא מצינו מי שלא שקל מועלין בחדתין שמא יעטרכו להם לבל לא בעתיקין פירוש להיות שופרות לאחרים וכתוב עליהם חקלין עתיקין דמי שלא שקל תשתקד מביאו לשנה הבאה וטוחן לתוך שופר זה ולין מועלין בהן לפי שתורת שירי הלשכה עליהן ושוטין מהן תומות העיר ומגדלותיה ר"מ לומר מועלין לף בעתיקין שהיה ר"מ לומר מועלין בשירי הלשכה ור"מ לטעמיה דלמר התס שלמו כולם חוזר לשיירים ונומין זה לזה דכי היכי דחוזרים לשיירים ס"ל חוזרים לעתיקין לס יעטרכו ול"ת והיכי מלי לתרוס מעתיקין לקרבנות ליבור הל בעינן תרומה חדשה כדדרשי' בר"ה (לף ז.) הבא מתרומה חדשה מעולה חדש בחדשו ול"ל דהייט למלה לבל היכא דלא לפסך עבדינן ג"ע ול"ל כיון שבאו בשנה זו כלומר שלא היה שנה תמימה מן ההבאה ספיר קריעת היה תרומה חדשה ומתוך כך ניתת קונסיא לחתרת שמקטין השולם דבמסכת שקלים (לף ז.) אמר לבני מוזפא ועזרות וההיכל מועלים בהם ופריך התס וכי יש מעילה בשיירים הרי משיירים נעשין וכי תימא ר"מ היא דאמר מועלין בשיירים כלום אמר ר"מ לעל שנתו ואתו תוך לשנתו קיימין שהרי מוזפא והיכל כמה שנים יש שנעשו ומקשה דהא ר"מ אמר הכא מועלין בעתיקין ת"ש דתנן שנתו ול"ש מלינו לאוקמי כווסיה ההיא דמסכת שקלים ומלי פריך התס כלום אמר ר"מ ולפי מה דמתרלינן הכא דקרלין היה תרומה חדשה מאחר שהובאו בשנה זו ניחא שפיר הא דלא מלינו לאוקמי להיות התס כר"מ: **אימא** ר' יהודה. מכאן מסמע דל"ג לעיל גבי מין מועלין בעתיקין דברי רבי יהודה דלי גרס ליה הל"ל לישנא דלא מתמה בשיטת וגס ר"ת מחק מספרו:

תרי

קמט א ב מיי' פ"ט מהל' מעילה הל"ז: קמט ג מיי' שם פ"ו הלכה יג: קמח ד מיי' פ"ד מהל' שקלים הל"ח: קמט ה מיי' פ"ט מהל' כלי"ד פוס"ע ה"ד מי' כד פסי' ג:

[עמ"ש תוספות נקמן סו. ד"ה הקם]

הגהות הב"ח

(ג) תוס' ד"ה בכתנות וכו' לחמרינ דים מועל. ר"ב נקמן ל' נה ע"ב:

[גם ביומא יב:]

מקרא

כתיב ... דכתיב ... ויקרא ... ויקרא ... ויקרא